

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715203246
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8715203246.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Zuzany Bišćákovej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej v spore žalobcu: I., J..S..Z.., Š. XX, T., O.Z.: XX XXX XXX, právne zastúpený Hudec, s.r.o., Lazaretská 23, Bratislava, proti žalovaným: X. E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, U., X. O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, U., o zaplatenie 3.703,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 10C/175/2015-118 zo dňa 15.01.2018 takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.
- Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, priznal žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 3.703,07 eur s príslušenstvom. Žalobca pohľadávku proti žalovaným nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky od Z. banky J.. Súd prvej inštancie uviedol, že vychádzal zo znenia ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a dospel k právnomu záveru, že v dôsledku nevyhlásenia úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu za predčasne splatný, nebolo možné úver postúpiť platne. Postúpením nesplatenj pohľadávky na subjekt odlišný od banky nastal stav, kedy by správu bankového úveru vykonával subjekt bez bankového povolenia, čo je v rozpore s ust. § 3 zákona o bankách. Ak chce banka podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postupovať svoje pohľadávky na subjekty, ktoré nie sú bankou, musí byť úverový vzťah medzi bankou a dlžníkom ukončený aj napr. vyhlásením predčasnej splatnosti. Sám žalobca v podaní uznal, že zosplatenie pohľadávky nebolo platné, pretože pôvodný veriteľ nedodrжал postup vyplývajúci z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď právny predchodca žalobcu neupozornil žalovaných na možnosť predčasnej splatnosti úveru. V dôsledku neplatnosti postúpenia pohľadávky na žalobcu žalobca nie je aktívne legitimovaný, a preto súd žalobu zamietol. Ďalšou skutočnosťou postačujúcou uvedenému záveru je aj zaslanie vyhlásenia úveru za predčasne splatný len žalovanému v 1. rade, resp. jeho nezaslanie žalovanej v 2. rade. Podmienky nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené vo vzťahu k obidvom žalovaným, čomu v predmetnom prípade nedošlo. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Nesúhlasil s tým, že nezosplatenú pohľadávku nie je možné postúpiť. Ďalej uviedol, že súd mal rozhodnúť rozsudkom pre uznanie, pretože žalovaný nárok bol uznaný a žalobca navrhol vydanie rozsudku pre uznanie. Nesúhlasil

s tým, že vyhlásenie úveru za predčasne splatný nebolo doručené žalovanej v 2. rade, a uviedol, že zo spisu je zrejmé, že aj listinu adresovanej žalovanému v 1. rade prevzala žalovaná v 2. rade súbežne s vyhlásením úveru za predčasne splatný, ktoré bolo adresované jej samotnej. Preukázateľne sa teda s touto listinou oboznámili obaja žalovaní. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

3. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

4. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal, a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. Zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

5. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že nie je možné platne postúpiť nezosplatnenú pohľadávku banky voči spotrebiteľovi. Odvolací súd poukazuje na bod 21 a 22 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožňuje. Obdobné závery (o neplatnosti postúpenia nezosplatnenej pohľadávky banky) vyplývajú aj z iných rozhodnutí KS v Prešove (napr. 17 Co 142/2017 zo dňa 16.01.2018).

6. To, že pohľadávka banky nebola platne zosplatnená, akceptuje aj žalobca (č.l. 35 spisu). Potom však nemožno považovať postup právneho predchodcu žalobcu, ktorý zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil na žalobcu nesplattnú pohľadávku, za súladný s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. „Postúpenie nesplattnej pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky. V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách má postupca povinnosť odovzdať postupníkovi dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Nemožno preto akceptovať taký výklad podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8, podľa ktorého je banka oprávnená postúpiť časť pohľadávky, ktorá je splatná a zostať veriteľom tej časti pohľadávky, ktorá splatná ešte nie je.“ (odôvodnenie rozsudku KS v Prešove 17Co 142/2017 zo dňa 16.01.2018)

7. Ak pohľadávky banky nebola platne postúpená, táto samotná skutočnosť postačuje na zamietnutie žaloby a nie je potrebné zaoberať sa ďalšími hmotnoprávnymi námietkami.

8. Odvolací súd je toho názoru, že nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie rozhodnúť rozsudkom pre uznanie. Ak zo spisu vyplývajú skutočnosti vylučujúce existenciu žalovaného nároku (v danom prípade sám žalobca oznámil súdu, že postúpenie pohľadávky nebolo realizované v súlade so zákonom), nie je povinnosťou súdu vydať rozsudok pre uznanie, aj keď by žalovaný nárok uznal. Nejednalo by sa o spravodlivú ochranu práv žalobcu (čl. 2 CSP) a bolo by to aj v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa.

9. Podobnú vec posudzoval aj NS SR a rozhodol, že v spotrebiteľských sporoch nesmie súd rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku (§ 282 Civilného sporového poriadku) v prípade, že sa uznávací prejav žalovaného spotrebiteľa týka premlčaného práva dodávateľa. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. júna 2022, sp. zn. 4Cdo/147/2021 zverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 6/2023).

10. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaní boli v odvolacom konaní úspešní, trovy odvolacieho konania im nevznikli, a preto odvolací súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP a § 257 CSP. Odvolací súd nepriznal trovy dovolacieho konania žalobcovi úspešnému v dovolacom konaní, pretože žalobca napriek úspechu v samotnom dovolacom konaní nakoniec nebol úspešný v konaní vo veci samej. Bolo by nespravodlivé uložiť žalovaným povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi, ak žalobca nebol v spore aktívne legitimovaný.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.